

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 86/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Tibenským, Štefánikova 15, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. Er/921/2002-806 z 21. apríla 2016, uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26CoE/370/2016-909 z 31. januára 2017 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Oboer/2/2023 z 31. januára 2024 (vedenej pod sp. zn. Rvp 1131/2024) a proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. Er/921/2002-799 z 21. apríla 2016, uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 26CoE/369/2016-898 z 31. januára 2017 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Oboer/6/2023 z 31. januára 2024 (vedená pod sp. zn. Rvp 1137/2024) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1131/2024 a sp. zn. Rvp 1137/2024 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1131/2024.
2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Ústavnému súdu bola 29. apríla 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami okresného súdu č. k. Er/921/2002-806 z 21. apríla 2016, krajského súdu č. k. 26CoE/370/2016-909 z 31. januára 2017 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2Oboer/2/2023 z 31. januára 2024. Sťažovateľka navrhla označené uznesenia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Tiež požaduje priznať jej finančné zadostučinenie a náhradu trov konania. Predmetná ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ľubošovi Szigetimu, členovi II. senátu ústavného súdu, a na ústavnom súde je vedená pod sp. zn. Rvp 1131/2024.

2. Ústavnému súdu bola v rovnaký deň doručená ďalšia ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia tých istých práv uzneseniami okresného súdu č. k. Er/921/2002-799 z 21. apríla 2016, krajského súdu č. k. 26CoE/369/2016-898 z 31. januára 2017 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2Oboer/6/2023 z 31. januára 2024. Rovnako aj v tejto ústavnej sťažovateľka navrhla označené uznesenia zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, ako aj priznať jej finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania. Predmetná ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ivanovi Fiačanovi, členovi III. senátu ústavného súdu, a na ústavnom súde je vedená pod sp. zn. Rvp 1137/2024.

II.

K spojeniu vecí

3. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

4. Podľa čl. II bodu 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 (ďalej len „rozvrh práce“) v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Z obsahu oboch ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že proti sťažovateľke pre jednu pohľadávku prebiehajú dve súvisiace exekučné konania (jedno proti dlžníkovi a druhé proti ručiteľovi). V exekučnom konaní sp. zn. Er 921/2002, EX 129/2002 vykonal súdny exekútor až tri rozvrhové pojednávania, ktoré okresný súd schválil uznesením č. k. Er/921/2002-799 z 21. apríla 2016 a uznesením č. k. Er/921/2002-806 z 21. apríla 2016. Krajský súd uznesením č. k. 26CoE/370/2016-909 z 31. januára 2017 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. Er 921/2002-806 z 21. apríla 2016 a uznesením č. k. 26CoE/369/2016-898 z 31. januára 2017 potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. Er/921/2002-799 z 21. apríla 2016. Proti oboim rozhodnutiam odvolacieho súdu podala sťažovateľka dovolania, ktorých prípustnosť vyvodzovala jednak z § 420 písm. f) CSP z dôvodu nedostatočnosti odôvodnenia a jednak z § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP, teda že rozhodnutia krajského súdu záviseli od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd

odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte vyriešená.

6. Najvyšší súd rozhodnutiami sp. zn. 2Oboer/4/2018 z 27. mája 2020 a sp. zn. 2Oboer/20/2021 z 21. júna 2022 (ďalej len „prvé rozhodnutia“) rozhodol tak, že dovolania sťažovateľky odmietol v zmysle § 447 písm. c) CSP jednak z dôvodu, že Exekučný poriadok nepripúšťa podanie dovolania v exekučnom konaní, a tiež z dôvodu, že dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorý rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania, s čím sťažovateľka nesúhlasí, pretože súdy nižšej inštancie podľa jej názoru nerozhodovali iba o trovách konania súdneho exekútora, ale predovšetkým o schválení rozvrhu výťažku z verejnej dražby.

7. Proti obom rozhodnutiam najvyššieho súdu podala sťažovateľka ústavné sťažnosti (16. decembra 2021 a 24. októbra 2022), o ktorých ústavný súd rozhodol tak, že ich uznesením sp. zn. PLs. ÚS 66/2022 zo 7. decembra 2022 spojil na ďalšie konanie a vo veci rozhodol nálezom sp. zn. I. ÚS 442/2022 z 23. februára 2023 tak, že prvé rozhodnutia najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Najvyšší súd po vrátení veci opätovne rozhodol teraz napadnutými uzneseniami, ktorými znova dovolania sťažovateľky odmietol.

9. Z obsahu ústavných sťažností, ktoré sú predmetom konaní vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1131/2024 a sp. zn. Rvp 1137/2024, vyplýva, že sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv zaručených ústavou a dohovorom postupom a napadnutými rozhodnutiami totožných porušovateľov. Argumentácia obsiahnutá v oboch ústavných sťažnostiach je takmer identická, preto vzhľadom na skutkovú a právnu súvislosť predmetných ústavných sťažností ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II ods. 10 rozvrhu práce rozhodol o spojení vecí vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1131/2024 a sp. zn. Rvp 1137/2024 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1131/2024 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

10. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

11. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2024

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky